

прѣдъ у менъ и сж били бракувани отъ менъ, та затова сж отишли тамъ. А колкото до „беллетристиката“ на Иванова, азъ съжалявамъ, че Вашето благодушие или Вашето снисхождение отива до тамъ да прѣпоръчвате за „литература“ нѣща, които едно списание с литер. претенции не би трѣбвало да допустне — не на първо мѣсто, но нито на кориците си. Тия антрефилета на Иванова нѣмат нищо общо нито съ литература, нито съ поезия и само варварскитѣ литературни вкусове т. е. безвкусия или пъкъ „кжтлжкъ“ отъ беллетристика може да обясни тѣхното напечатване. Но ако Бобчевъ е направилъ един грѣхъ, Вий правите два, като излизате въ качество на сждия да одобрявате неговия „литературенъ шоролопчилжкъ“, както би рѣкълъ Пенчо. Да се възхищавате отъ Вазови работи отъ рода на „Казаларската Просекия“, е и понятно и простимо: тамъ говори не Вашия литер. вкусъ, а Вашия патриотизъмъ. Че тоя „патр.“ е криворазбранъ, това не важи: и по-силни въ литерат. вкусъ вършжтъ сжщото, т. е. плащатъ данѣкъ на сжщата слабостъ. Примѣръ: К. Христовъ, който писа „критика“ на послѣдния му драматич. дрипелъ, който е единъ скандалъ за нашата литература, и го намѣри едва ли не „класическо творение“. Вазовъ има минало, има и отлични нѣща, та подъ влияние на единъ пътъ съставеното мнѣние може и добъръ критикъ да се заблуди в оцѣнка на сегашнитѣ му драскотни. Но да се възхищавате отъ тия „училищни портрети“ на Иванова е, за менъ, почти непонятно.

Вѣрвамъ нѣма да ми се сърдите за тия откровености.

Здравѣйте.

Вашъ Д-ръ К. Кръстевъ

Р. С. Четохъ Вашата критика за „Каз. Цар.“, дѣто сте замѣсили и моето име. Като знаж Вашитѣ добри литер. нрави съ трудъ повѣрвахъ на очитѣ си, че сте допустнали под. безтактностъ, за да не кажж неделикатностъ. Страхъ ме е, че сте станали жертва на ненаситната Вазова алчностъ и хитростъ. В унисонъ съ други подхвъргате и ст. на Минчева; но нито съ една дума не сте доказали, че той не е правъ. По тоя начинъ „хората около Мисълъ“ нѣма да се вразумжтъ и да захванжтъ „правилно“ да го оцѣняват. Колкото за менъ, азъ отъ 10 год. не се занимавамъ съ него, и ще продължж тѣй додѣто мож да утраж. Причина: Не страхътъ отъ обвинения, че прѣслѣдвамъ Вазова и че намирамъ удоволствие да му кжсамъ „Народния вѣнецъ“ или да му тровж старинитѣ. Съвсѣмъ не! Нѣма нищо по-лесно да се докаже и на глухитѣ, колко струватъ въ литер. отношение романитѣ и драскитѣ му, чинто достоинства не трѣбва да се смѣсватъ съ лириката му и съ първитѣ му „пжтни“ и разкази. Азъ мълж за писателя Вазовъ само защото ми е противенъ, отвратителенъ човѣка: прѣди много години азъ имахъ нещастieto да го опознаж въ най-грознитѣ му черти, които сж извѣстни само на 10-на души. Отъ тогава ми е противенъ и такъвъ ще ми остане!!